

Motion till riksdagen 2010/11:U10

**av Stellan Bojerud och Björn Söder (SD)
med anledning av skr. 2010/11:114**

Strategisk exportkontroll 2010 – krigsmateriel och produkter med dubbla användningsområden

1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att riktlinjerna för svensk krigsmaterielexport bör utformas med det primära syftet att främja försvarsindustrins och den svenska säkerhetspolitikens behov.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en svenskägd försvarsindustri.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska motsätta sig riktlinjer och regelverk inom EU som kan leda till att Sveriges möjligheter att vidmakthålla en inhemsk försvarsindustri begränsas.

2 Motivering

2.1 Försvarspolitikens inriktning

Sverigedemokraterna anser att det svenska försvaret i huvudsak ska ha till uppgift att försvara Sverige och att den absoluta huvuddelen av ansvaret för denna uppgift kommer att vila på våra egna resurser, alldeles oavsett om vi deltar i internationella samarbeten eller inte. En följd av detta är att det finns ett behov av att tillgodose en stabil tillgång på materiel till detta territorialförsvaret. Det är svårt att se att vi vare sig nu eller i framtiden kan räkna med att vi i alla tänkbara sammanhang kommer att ha möjlighet att köpa materiel från internationella källor, speciellt i en situation med ett försämrat internationellt läge. Om en sådan situation uppstod och Sverige var utsatt för en förhöjd

Fel! Okänt namn på

hotbild skulle vi i och med detta riskera att lida brist på viktig militär materiel. Därför måste Sverige också ha en försvarsindustri.

Ett ytterligare argument för detta är att det är fullt möjligt att de särskilda behov som vi har gör att det är mer ekonomiskt försvarbart att utveckla hela vapensystem i inhemsk industri i stället för att köpa från hylla. Även om sådana vapensystem som vi har behov av skulle finnas tillgängliga är det inte säkert att de är kompatibla med varandra eller med vår befintliga materiel, vilket medför ytterligare kostnader för anpassning av dessa.

Vår utgångspunkt är att denna försvarsindustri måste kunna verka under förhållanden som så långt möjligt är ekonomiskt fördelaktiga för de svenska skattebetalarna. Det betyder att försvarsindustrin ofrånkomligen också måste ägna sig åt export för att genom försäljning kunna bidra till att bära kostnaderna för utveckling.

2.2 Vapenexporten och dess reglering

Det är självklart så att om man ägnar sig åt vapenexport ska man vara medveten om att dessa vapen förr eller senare också kan komma att användas. Det finns också en risk för att dessa vapen kommer att användas på ett sätt som kanske inte är aptitligt ur svensk synvinkel. Det är dock viktigt att komma ihåg att det överordnade målet för Sveriges vapenexport är försvarspolitiskt. Ansvar för hur sålda vapen används vilar främst på köparen, inte på säljaren.

Trots detta är det önskvärt med en viss reglering av vapenexporten. Det vore naturligtvis kontraproduktivt att sälja vapen till en fiendligt sinnad makt eller till någon gruppering som skulle kunna tänkas vända vapen mot oss eller någon hypotetisk allierad.

En framtida vapenexportlagstiftning bör därför vila på huvudprincipen att den ska tjäna Sveriges behov av en livaktig försvarsindustri.

2.3 Industrins ägande

Det är med hänvisning till ovanstående resonemang av vikt att sådan industri som är viktig för försvaret behålls inom landet. Det är därför inte helt oproblemiskt att försvarsindustrin gradvis har övergått i internationella vapenkonzerners ägo. Regeringen bör med hänsyn till detta verka för att viktig försvarsindustri behålls i svensk ägo, om nödvändigt genom att staten går in som ägare.

2.4 Internationellt vapensamarbete

Det finns inte något principiellt fel i att Sverige ingår i samarbeten om vapenutveckling så länge som dessa samarbeten är i samklang med Sveriges långsiktiga säkerhetspolitik. Det är dock viktigt att sådana samarbeten inte hamnar

Fel! Okänt namn på

i strid med Sveriges behov av en egen försvarsindustri. Det finns en risk för att just sådana konflikter kan komma att uppstå i och med den process som pågår om införandet av det s.k. ICT-direktivet. EU-samarbetet kring frågor av denna typ får aldrig leda till att Sveriges handlingsfrihet eller möjligheter till egen livaktig försvarsindustri inskränks. Sverige bör inte ingå i samarbeten som har sådana följder.

Stockholm den 7 april 2011

Stellan Bojerud (SD)

Björn Söder (SD)